

„Darbas, Dievo meilės ženklas“

Sakai, jog tau labai padeda mintis, kad daug prekybininkų nuo pirmųjų krikščionių laikų yra tapę šventaisiais. Ir tu nori įrodyti, jog tai įmanoma ir šiandien... Viešpats neapleis tavęs šiose pastangose. (Vaga, 490)

rugsėjo 17 d.

Per pastaruosius keturiasdešimt metų nuolat mokiau, kad kiekvieną sąžiningą žmonių darbą, intelektualinį ar rankų darbą,

krikščionis privalo atlikti kuo tobuliau – žmogiškai tobulai (su profesiniu pasirengimu) ir krikščioniškai tobulai (iš meilės Dievo valiai ir kaip tarnystę žmonėms). Kadangi atliktas deramai, šis žmogiškas darbas, kad ir koks atrodytų kuklus ir nereikšmingas, prisideda prie krikščioniško žemiškų dalykų sutvarkymo – atskleidžia jų dieviškąją prasmę –, bei tampa nuostabiojo pasaulio Sutvėrimo ir Atpirkimo darbo dalimi. Darbas pasiekia malonės dimensiją, yra pašventinamas, tampa Dievo darbu, *operatio Dei, opus Dei*.

Primindami krikščionims įstabius Pradžios knygos žodžius – Dievas sutvėrė žmogų, kad dirbtų – atkreipėme dėmesį į Kristaus pavyzdį, kuris beveik visą savo žemiškąjį gyvenimą praleido dirbdamas kaip amatininkas viename kaimelyje. Mylime žmogišką darbą, kurį Jis priėmė kaip

gyvenimo dalį, jį puoselėjo ir pašventino. Matome, kad darbas – kilnus ir kūrybingas žmonių vargas – yra ne tik viena iškiliausių žmogiškų vertybių, nepamainoma priemonė visuomenės progresui ir vis teisingesniam žmonių santykių sutvarkymui, bet taipogi Dievo meilės savo kūriniais bei žmonių tarpusavio meilės ir meilės Dievui ženklas – tobulumo priemonė, šventumo kelias. (Pokalbiai, 10).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/darbas-dievo-meiles-
zenklas/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/darbas-dievo-meiles-zenklas/) (2026-04-04)